

TÓTH SÁNDOR

Kiskrónika

Speidl Zoltánnak

*Hírek malteroznak
Kőművesek falat
Oszloprend tetején slampos
pallér áll*

*Ami rend volt egyszer
mi végre trombitál
újabb s újabb rendet
– kacag a sok király*

*Arcukon fémközöny lyukas-
cipke órák terítők helyett
a kitérült idő*

*Avittan kóros a „született szabadság”
Nyápic és halálos vályogország
falán penész-toporzékok*

Bepréselt tüdő

*Roncsbülladékok ilyen je-
lenésben reménység-hit lenne
hogy nem tart soká*

*Bestiárius kincs mit
százszor elásnak nehogy
lelje helyét vígabb ország
tora ha találna örömet
szakadtán e kornak kornyadt
palléroknak gyilokverte fokán*

*Tán e baza-roppant-
messziségben keresel emléket
megmaradt szavakra*

*Felhívonulások felsötétlő
árnya folyón változik
már égtáji magasra*

*Annyi ígéret közt el-
veszett a forrás
Föld rothaszt gyökeret
lombokat kioltva*

Eszteendőnyitány

*Ködzsákokban hullámzó újabb eszteendő
Föld mit megadott egyszer a teremtés
Elásott almafák gyökér nélkül
Nem hirdetve is bűnökre születéssel*

*Mit mond a prolóógus alkony-szürke hamván
Porba írt betű rejtett hieroglifa
Ezredre írott. Beton házfalakon el-
süllyedő – a jövő obeliszek-magányán
már tán az egyetlen ami még part-
öblök sodrásán mentő gondola*

*Szavak és fáklyák. Némán a fenyők
boltozat-erénye. Kattog az óra bár
elemek vezérlik. Ködveszejtőben
eltűnő életek. Mégis mélytörésben
marasztaló óra – Mozdulatlanul
Csillagköz-remények*

Tücsökbegedűnél

In memoriam Nagy László

*Megcsapolt begedű lelke –
törve darabokra*

*Egyetlen tücsök húzza éj-
szakánként réteken
átugró fátylas-bozontosban
Vonatok csabolnak
Borotvált kutyák
Hasító kiáltás vadak erdejében
Hidakon a csend vérezni kezd*

*Szent hegyek remetés görnyedt
bánkódása tücsökszóval
fodroz titkosított követ*

*Ki fölé borul siratni
századot új szemfödőt
markolász s nem csokolja
meg a világ szívét*

*Csillagot lesnek balandók
lelkei. Megsebez törével a
kései rózsa. Vakító félelem
kísértget. Az éjben feljönnek
létükből kivetett gyermekek*

*Vonószál húzza siratóját
Reszelős dallamok fekete
vándora. Sárkányult időben
vadak csapása mentén
szegényes teremtés – mit
mondhat véglegesnek –*

*Nem leli helyét. Őszi
bold-képletben eladott
ébredtők megcsapolt figyelme*

*Mit igaznak gondol
nincsen verejtéke
Csingolt bál-pajtában
facsarja ki szíved*